

Győri Imre elvtárs ünnepi beszéde

(Folytatás a 3. oldalról.)

emberiségre — sőt, ha erőnk, s fegyvereinket kézenlétben tartjuk és éberek vagyunk, a világháború el is kerülhető — mégis számolnunk kell azzal, hogy az imperializmus még nagy erő és harcát a társadalmi haladással szemben egy percre sem szünteti meg.

A harc a két erő, a két rendszert között állandóan tart. Napjainkban a legkiegyeztetettebb formában Vietnámban — mondotta Győri Imre, és kifejezte azt a meggyőződését, hogy a vietnami nép megvédi igaz ügyét a szocialista országok, s mindenekelőtt a Szovjetunió erkölcsi, politikai, diplomáciai és fegyverekkel történő támogatásával. A világ társadalmi, haladásáért hozott áldozatok súlya léte óta mindenkor elsősorban a Szovjetunióra nehezedik, amelynek népe vállalta ezt. Eppen ezért az általános társadalmi haladást gyengíti, aki szembeáll a kommunizmust építő Szovjetunióval.

Az imperializmus elleni mai harcainkban még nélkülözhetetlenebb a szocialista országok és a kommunista pártok egysége, mint korábban. Erre figyelmeztet bennünket nemcsak Délkelet-Ázsia háborúja, de a közel-keleti izraeli agresszió, a görög puccs és az Európa békéjét és biztonságát fenyegető újraéledő fasizmus Nyugat-Németországban. Súlyos felelősséget vállaltak magukra, óriási károkat okoznak a szocializmus, a béke ügyének az egység megbontói, akik Október elsősülöttjét, a Szovjetuniót, a Szovjetunió Kommunista

Pártját rágalmazzák. Az ilyenek nemcsak híján vannak a bátorságnak, de felelőtlenek is. Ezek a rágalmozók — és az irányukba semleges álláspontba helyezett „mérlegelők” — valószínűleg jól tudják, hogy saját hazájuk békéjét és biztonságát is mindenek előtt a Szovjetunió létének köszönhetik. A Kínai Kommunista Párt mai vezetői, akik rágalmazzák a Szovjetuniót, az SZKP-t, régen felváltották a proletár internacionális zászalját a nacionalizmus, a sovinizmus tépet lobogójával, szembe kerültek a marxizmus-leninizmus eszméivel. Hiába állítják, hogy Október útján haladnak. A marxista-leninista elmélet és a forradalmi gyakorlat kizárja azt, hogy igent lehessen mondani a Nagy Októberi Szocialista Forradalomra és ugyanakkor nemet a Szovjetunióra.

Mi őszinte szeretettel és tisztelettel tartjuk barátunknak a nagy szovjet népet. Internacionalista elkötelezettséggel valljuk, hogy korunkban a szocializmus-hoz való viszony elsősorban a Szovjetunióhoz való bensőséges barátságot jelenti. Szovjetellenes kommunizmus, szovjetellenes forradalmiság nincs és nem is lehet a jövőben sem. Nem kétséges, hogy előbb, vagy utóbb erre rájönnek azok is, akik ma tévelyegnek. Az egység helyre fog állni és az imperialisták elvesztik lehetőségüket, hogy Vietnámban hasonló tüzfészkeket tartanak fenn és hozzanak létre. Lehetővé válik, hogy a szocializmus és a béke erői győzedelmeskedjenek a háború és a reakció felett.

Október örökérvényű tanulságai

Október szüntelenül tanított és tanít a világon minden népet, minden nemzetet. Tanítja a mi népünket is. Mit mond Október fél évszázada a magyar munkásosztálynak? Azt, hogy a munkást emberré a Nagy Szocialista Forradalom tette. Olyanná, aki a történelem igazi alkotója. 1917 tudtul adta a világnak, hogy a munkásosztály olyan erőt jelent, amellyel mindenkinél számolnia kell. Amely ugyan a munkájával a tőkés jómódjának forrása volt, de valójában egy új világ letéteményese. Hazánk szocialista fejlődésének is legfőbb hordozója nagyszerű munkásosztályunk.

Megyünkben éppúgy, mint az ország más részeiben az ipari üzemek munkásai, a nagy évfordulóra készülve munkaversenyt kezdeményeztek, melyet követtek a termelőszövetkezetek és intézmények dolgozói. Valamennyien becsülettel helytálltak, teljesítették vállalásaikat. Minden tiszteletünk és elismerésünk azoknak, akik a munka frontján helytállva küldik üdvözlőket a testvéri szovjet népnek.

Mit mond a magyar dolgozó parasztságnak 1917? Azt, hogy a parasztság csak a munkásosztályal együtt haladva boldogulhat igazán. Azt, hogy csak a szocialista mezőgazdaság útján emelkedhet a falu népe. Napjaink kézzelfoghatóan bizonyítják, hogy helyes volt a lenini politika, amely szocialista útra vezette a dolgozó parasztságot. Bebizonyosodott, hogy a szövetkezetek létrehozása és megerősödése hallatlan nagy társadalmi erőket szabadított fel. Dolgozó parasztságunk abban a biztos tudatban élhet és tevékenykedhet a jövőben, hogy a szocialista Magyarországon a falu, a mezőgazdaság felemelkedésének ügye már nem elszigetelt többé; az egész nép gondolja és öröme.

De milyen tanulsággal szolgál Október az értelmiség számára? Azzal, hogy a néppel tartó értelmiség hazáját csak a szocializmusban lelheti meg. Szabad alkotó tevékenységét itt bontakoztathatja ki. Az alkotó munka eredménye itt a nép anyagi és kulturális felemelkedését, a haza felvirágzását,

Ézért megbecsüli a munkás és paraszt, s testvérenek tekint a kultúra, a tudomány dolgozóit.

Október példája a szocializmus építésében mind egységesebbé váló népünk egésze számára azt tanítja, hogy kemény munkával, szorgalmas tevékenységgel a szocializmus magaslatait meg lehet hódítani. Minden ember, aki munkáját, jóakarát adja a hazának, boldogulását a szocializmusban megtalálja, és csakis az találja meg a helyét, boldogulását a felépült szocializmusban, aki erre becsülettel munkával, szorgalommal szolgál.

Október példáján haladva, helyes úton járunk a cél, a szocializmus, a kommunizmus irányába. Október fényénél világosan kirajzolódnak előttünk az emberi társadalom haladásának fő irányai, a szocializmus, a kommunizmus útjai.

Az emberi társadalom fejlődésében, így az új társadalmi rend építésében lehetnek — történelmileg nem számottevő — kitérők, esetenkénti kisebb visszaesések is. A forradalmi folyamatban nemcsak dagályok, esetenként apályok is vannak. De a fél évszázadra való visszatekintés világosan mutatja, hogy fő vonalában a fejlődés szüntelenül előre tart.

A mi sorsunk, jelenünk és jövőnk, hogy küzdjünk a szocializmusért, a kommunizmusért, a békéért, az ember diadaláért.

Nem kétséges, hogy a következő ötven év — ha követjük népünket szolgáló és vezető pártunkat, ha követjük Október eszméit és hű barátai maradjunk a szovjet népek — a következő fél évszázad nemcsak a szovjet nép, hanem a mi számunkra is elhozza a kommunizmus győzelmét.

Ezért köszöni minden magyar dolgozó ember őszinte, tiszta szívből ötvenedik évfordulóján Lenin nagy Októberét!

V. A. Koroljov elvtárs felszólalása

A Szovjetunió budapesti nagykövetségének tanácsosa meleg szeretettel köszöntötte hazájának dolgozó népe és a szovjet nagykövetség nevében az Októberi Forradalom jubileumát ünneplő Csongrád megyei, szegedi dolgozókat. A szovjet haza fejlődésének tükrében tekintett vissza a forradalom napjára, vázolta a gazdaság, a tudomány, a kultúra terén elért óriási eredményeket, majd rendkívül meleg szavakkal beszélt a magyar és a szovjet nép kapcsolatairól, őszinte testvéri barátságáról.

A Nagy Október ünnepén a szovjet emberek különös örömmel veszik tudomásul, hogy a magyar dolgozók a szovjet néppel, a szocialista országokkal együtt határozottan harcolnak az emberiség magas ideáljaiért, a szocializmusért, a kommunizmusért. Az országaink és népeink közötti igazán testvéri barátság és szoros, sokoldalú együttműködés jegyében élünk, dolgozunk, egymást segítve, a proletár internacionális jegyében. Egyik legjobb bizonyítéka ennek a testvéri viszonyoknak a magyar-szovjet barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés megújítása és maximális tiszteletben tartása.

Barátságainknak mély gyökerei vannak, nem felejtjük a magyar internacionalisták hősi tetteit, a Magyar Tanácsköztársaság történetének emlékeztető napjait és továbbra is szélesedő együttműködésre törekszünk.

Számunkra az ünnepen különösen öröndetes, hogy részt vehettünk ezen az emlékeztető nagygyűlésen és a hatalmas Lenin szegedi bronzszobrának felavatásán.

V. A. Koroljov befejezés-

kája. Ezért megbecsüli a munkás és paraszt, s testvérenek tekint a kultúra, a tudomány dolgozóit.

Október példája a szocializmus építésében mind egységesebbé váló népünk egésze számára azt tanítja, hogy kemény munkával, szorgalmas tevékenységgel a szocializmus magaslatait meg lehet hódítani. Minden ember, aki munkáját, jóakarát adja a hazának, boldogulását a szocializmusban megtalálja, és csakis az találja meg a helyét, boldogulását a felépült szocializmusban, aki erre becsülettel munkával, szorgalommal szolgál.

Október példáján haladva, helyes úton járunk a cél, a szocializmus, a kommunizmus irányába. Október fényénél világosan kirajzolódnak előttünk az emberi társadalom haladásának fő irányai, a szocializmus, a kommunizmus útjai.

Az emberi társadalom fejlődésében, így az új társadalmi rend építésében lehetnek — történelmileg nem számottevő — kitérők, esetenkénti kisebb visszaesések is. A forradalmi folyamatban nemcsak dagályok, esetenként apályok is vannak. De a fél évszázadra való visszatekintés világosan mutatja, hogy fő vonalában a fejlődés szüntelenül előre tart.

A mi sorsunk, jelenünk és jövőnk, hogy küzdjünk a szocializmusért, a kommunizmusért, a békéért, az ember diadaláért.

Nem kétséges, hogy a következő ötven év — ha követjük népünket szolgáló és vezető pártunkat, ha követjük Október eszméit és hű barátai maradjunk a szovjet népek — a következő fél évszázad nemcsak a szovjet nép, hanem a mi számunkra is elhozza a kommunizmus győzelmét.

Ezért köszöni minden magyar dolgozó ember őszinte, tiszta szívből ötvenedik évfordulóján Lenin nagy Októberét!

V. A. Koroljov elvtárs felszólalása

ként sok-sok új sikert kívánt a magyar népnek a szocializmus építésében.

Pocsai Gyulának, a szegedi Móra Ferenc Tsz bognárának az év elején azt mondták a vezetőségben: „Derék, nagyszerű munkát végeztél itt sok-sok ember, a legjobbakat jutalomutazásra küldjük a Szovjetunióba. Velük leszel te is...” És nemsokára már Ukrajna széles, végtelen tájain robotogt vele a vonat. Ugyan milyen lesz? Soha annyi egymásnak ellentmondó ítéletet nem hallott még semmiről, mint a Szovjetunióról. Olyannak találta, amilyennek a maga tiszta fantáziájával elképzelte — ha terjedhet a fantázia odáig: barátságos, meleg társadalom, egyenesen járó, nyílt szívű emberek, fantasztikus méretek és arányok, szépséges tempó...

— Egyszerű ember vagyok, hirtelen talán össze sem tudnám szedni az emlékeimet. Meg azt is tudom, akármerre utazik az ember, mindenütt talál csodálatos: gyönyörű tájakat, pompás új épületeket, remek műemlékeket. A Szovjetunióban azonban minden ezen felül sohasem éreztem, hogy idegen földön vagyok. Ezen a földön, ebben az országban minden a barátságra, a barátkozásra ösztönzi az embert.

— Az utolsó esténket sohasem fogom elfelejteni. Leningrádban, a Barátság-szállóban — ahol ez az elnevezés valóban nem formáság — valóságos nemzetközi találkozóba csöppentünk. Volt ott japán, olasz, magyar, német, angol, jugoszláv, finn, szovjet, meg mindenféle nácio. Egyszer csak a japánok énekelni kezdtek. Szép népdalt énekeltek, s bár nem értettük a muzsika lelkét megsejtettük. Tessék, tessék, most ti követitek! — mondták, és egymás után hangzottak fel a népek dalai. Nem is igen beszélt ott senki, csak énekeltek, énekeltek késő éjszakáig. Valahogy nem akart vége szakadni. Ragaszkodtunk egymáshoz, ehhez az élményhez, s ahhoz a meggyőződéshez: mi értjük ott egymást valamennyien, és nagyra becsüljük azt az országot, amelynek földjén ilyen természetes és ilyen egyszerű egymásra találni.

— Jelvényeket, apró emléktárgyakat cseréltünk. Egy-egy csöpp figyelmesség volt ez, hogy ne felejtjük el azt a közös estét. Hogy ezután is értsük egymást...

Az ünneplő Leningrád

A Hős város ünnepi ülésén Brezsnyev elvtárs beszélt

Leningrád legnagyobb terében, a 4000 főt befogadó Október teremben, amelyet az ifjúság a jubileum alkalmából épített, vasárnap ünnepi ülést tartottak az októberi forradalom 50. évfordulójának tiszteletére.

Az ünnepi ülésen részt vettek: Leonyid Brezsnyev, Alekszej Koszigin, Nyikolaj Podgornij, valamint a forradalmi mozgalom veteránjai, a Téli Palota ostromának résztvevői, munkások, a tudomány és a kultúra művelői, a második világháború hősei. Jelen voltak a francia, a spanyol, a mexikói, a marokkói kommunista párt küldöttségei, a DNFF képviselői, Gdansk, Drezda és Turku városának küldöt-

teit.

Brezsnyev, az SZKP Központi Bizottságának főtitkára az ülésen beszédet mondott. Utána felolvasta az üdvözlőt, amelyet az SZKP Központi Bizottsága, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége és a Minisztertanács intézett Lenin városának dolgozóhoz.

Az üdvözlőt hangsúlyozza, hogy a szovjet nép nagy szeretettel az októberi forradalom bölcsőjének nevezi Leningrádot. Leningrádban gyűlt ki a szocialista forradalom el nem alvó lángja és sohasem merülnek feledésbe Leningrád lakosainak dicső tettei.

Nyikolaj Podgornij ismertette a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének törvényerejű rendeletét, amelynek értelmében Leningrádot kitüntették az október 31-én létesített Októberi Forradalom Erdemrenddel — amint ezt lapunk tegnapi számában közöltük. — Ez Leningrád ötödik kitüntetése.

Leonyid Brezsnyev, Nyikolaj Podgornij és Alekszej Koszigin vörös rózsákból álló koszorút helyeztek el Leningrádban a forradalomban elesett hősök Marsemón létesített emlékművére.

Leningrád lakosai és a városban tartózkodó vendégek szintén koszorúkat helyeztek el. Az ünnepség során, amelyen több mint tízezer leningrádi lakos és vendég vett

részt, tűzérési díszsortút tartott a Szmolnijban, ahol 1917-ben az októberi forradalom főhadiszállása volt.

A szovjet vezetők rövid időre megálltak Lenin szobránál, amely a Szmolnij főbejárata előtt emelkedik, majd az épületben megtekintették az oszlopcserkőket. A szovjetek országos kongresszusa itt kiállította ki a szovjet hatalmat, itt fogadta el a szovjet hatalom első dekrétumát: a békéről és a földről szóló dekrétumot.

A szovjet párt. és állami vezetők ezután felkeresték Lenin egykori szobáját, ahol a forradalom vezére 1917 novemberétől 1918. március 10-ig lakott.

A Kremlben szovjet kitüntetéseket nyújtottak át szocialista országok állampolgárainak

Mihail Szuszlov, az SZKP Központi Bizottságának titkára, a Politikai Bizottság tagja vasárnap a Kremlben szovjet kitüntetéseket nyújtott át szocialista országok azon állampolgárai csoportjának, akik tevékeny részt vettek az októberi forradalomban és a polgárháborúban. A kitüntettek az SZKP Központi Bizottságának, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének és a Szovjetunió Minisztertanácsának meghívására érkeztek a Nagy Október 50. évfordulójának megünneplésére.

A Lenin-rendet ezúttal több bolgár, NDK-beli, mongol, román, csehszlovák állampolgáron kívül a magyar Garasin Rudolfnak, Kiss Lajosnak és László Aladárnak nyújtották át.

Vörös Zászló Rendet és Vörös Csillag Rendet kapott több bolgár, NDK-beli, mongol, román, csehszlovák és jugoszláv állampolgár. (MTI)

Hatalomátvitel Jemenben

Szalalt megfosztották minden tisztségétől Abdel Rahman el-Iriani a köztársasági tanács elnöke

A jemeni köztársasági hadsereg vasárnap hajnalban átvette a hatalmat. A katonai hatalomátvitel Jemenben vérontás nélkül zajlott le, nem ütközött ellenállásba. Vasárnap délelőtt a szanaai főutonalakat és nagyobb tereket rendőrség és katonaság őrizte, lövések zaja azonban nem hallatszott — jelenti a UPI. A hadsereg főparancsnoksága ugyan elrendelte a kijárási tilalmat, de az emberek mégis kiözönlöttek az utcára és éljeneztek az új rendszert. A város egyes pontjain tankok, páncélosított gépkocsik tüntek fel.

A katonai hatalomátvitelről szóló közlemény így hangzik: „Mozgalmunk a reakció, az opportunizmus és az imperializmus ellen irányul. Tiszteletben tartjuk mindazokat a megállapodásokat, amelyeket korábban más államokkal kötöttünk. Mozgalmunk úgy véli, hogy Jemen a harmadik világhoz tartozó államok része. A hadsereg és a nép által végrehajtott mozgalmunk — amelynek az a célja, hogy megjavítsa az ország helyzetét — arab megmozdulás. Kezet nyújtunk minden arab állam, különösen az Egyesült Arab Köztársaság felé, amely felejtethetetlen áldozatokat hozott a jemeni forradalom ügyéért”.

A szanaai rádió a nap folyamán a főparancsnokság közleményeit sugározta. Ezek szerint Szalalt megfosztották minden tisztségétől (elnök, miniszterelnök, külügyminiszter, a Jemeni Népi Forradalmi Unió főtitkára). Nemzeti kormányt alakítanak, amelynek két fő célja lesz: a gazdasági helyzet megjavítása és a jemeni egység megteremtése.

A katonai hatalomátvitellel egy időben Szalal húsz közsímet hívét tartóztatták le. A republikánus gardát — Szalal 1500 főnyi testőrségét — megfosztották kiváltságaitól és beolvasztották a hadseregbe.

Új jemeni kormány alakult. A szanaai rádió jelentése szerint a fegyveres erők főparancsnoksága néhány órával a hatalomátvitel után, közzétette a kormánylistát. A minisztertanács elnöke Mohszin Ahmed el-Aini. Helyettese Abdel Szalam Szabara. Külügyminiszter: Haszsan el-Maki; hadügyminiszter: Abdel Kerim Szukkari; belügyminiszter: Mohamed al-Russzumi.

Egy másik közlemény szerint Jemenben köztársasági tanács alakult. Tagjai: Abdel Rahman el-Iriani kádi; Mohamed Ahmed Noman és Mohamed Ali Oszman. A tanács elnöke el-Iriani kádi, de az elnökséget időszakonként a tanács másik két tagjára is átruházzák.

A köztársasági tanács elnöke, el-Iriani kádi, vasárnap táviratban köszöntötte Nyikolaj Podgornijt, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnökét Jemen köztársasági kormánya és népe nevében az Októberi Forradalom 50. évfordulójára alkalmasan.

Vasárnap is bombázták az amerikai kalózgépek

Vasárnap Hanoiában, a VDK fővárosában az amerikai kalózgépek támadásai közepett ünnepi nagygyűlést tartottak az Októberi Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére. Az amerikai repülőgépek vasárnap Hanoi térségéig és a Vinh Phuc tartomány sűrűn lakott területeit bombázták. Miként a VNA

jelent, a léghárító alakulatok Vinh Phuc tartomány fölött vasárnap délután három ellenséges repülőgépet semmisítettek meg. Néhány pilóta fogságba esett. A főváros légvédelmi egységei ugyancsak a délutáni órákban a főváros fölött egy pilóta nélküli amerikai felrepülőgépet lőttek le.